

Válogatás Vass József dalaiból

Nem szánt vet az égi madár,
Mégis eltartja a határ.
Én sem szántok, én sem vetek,
Mégis megélek köztetek.

Nem dalol a dalos madár,
Mert néki a bús szíve fáj.
Majd dalol az még valaha,
Mert én el vagyok átkozva.

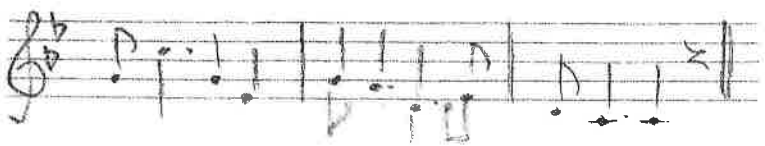
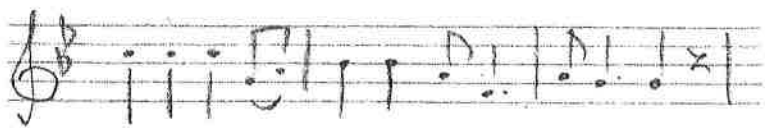
Elmegyek, elmegyek,
El is van vágyásom.
Poroszló városában
Nincsen maradásom.

Akkor lesz, mikor lesz,
Visszajövetelem lesz,
Majd, ha egy szem búza
Száz keresztet terem.

Az pedig sosem volt, de nem is lesz,
Hogy az annyit teremjen.
Így hát, poroszlói lányok,
Sohasem láttok engem.

Kék koszorú szivárványozza az eget,
Tiltogassa tőlem a szeretőmet.
Tiltogassa tőlem azt a csillagot,
Amely nékem éjjel-nappal ragyogott.

Ha meguntál barna kislány szeretni,
Szabad néked más szeretőt keresni.
Adjon az ég szebbet, jobbat nálamnál,
Nékem pedig igazabbat, mint Te voltál.

Csillagok, csillagok, szépen ragyogjatok,
Ennek a legénynek utat mutassatok.
Mutassatok utat a sűrű erdőnek,
Vagy a poroszlói gyászos temetőnek.

Istenem, Istenem, édes jó Istenem,
Mikor lesz énnékem szép szabad életem?
Akkor lesz énnékem szép szabad életem,
Mikor a babámat kedvemre ölelem.

Bort iszik a legény piros az orcája,
Azt hiszik a lányok, hogy pünkösdi rózsa.
Ne higgyétek lányok nem pünkösdi rózsa,
Hanem a szerelem lángja lobog rajta.

Sárga virág, ha leszakajtanálak,
 Mit mondanál, babám, ha elhagynálak?
 Mit mondanék, verjen meg a Teremtő,
 Sosem voltál igaz szívű szerető.

Ha meguntál barna kislány szeretni,
 Szabad néked más szertőt tartani.
 Adjon az ég szebbet, jobbat nálamnál,
 Nékem pedig igazabbat, mint te voltál.

Göndörödik kis pejlovam sörénye,
 Nem nézek egy szőke kislány szemébe.
 Még a csókom sem adom az arcára,
 Az is jobban ráillik egy barnára.

Poroszlói kertek alatt,
 Folyik a szerelem patak.
 Aki abból vizet iszik,
 (a) Babájától elbúcsúzik.

Én is abból vizet ittam,
 A babámtól elbúcsúztam.
 Úgy elbúcsúztam szegénytől,
 Mint ősszel fa levelétől.